

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ВИХОВАННЯ

DOI 10.31651/2524-2660-2019-4-186-191
ORCID 0000-0002-2217-1041

ЗАГОРОДНЯ Людмила Петрівна,

кандидатка педагогічних наук, доцентка кафедри дошкільної педагогіки і психології,
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
e-mail: l.zagorodnya69@gmail.com

ORCID 0000-0003-4829-7010

РОЖНОВА Вікторія Миколаївна,

аспірантка кафедри дошкільної педагогіки і психології,
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
e-mail: viktorija081216@gmail.com

УДК 378.011.3-051:373.2:001.895

**РОЗВИТОК ЕСТЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ПІД ЧАС
ВИВЧЕННЯ ЗАГАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ ЗАСОБАМИ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

Досліджено розвиток естетичної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти засобом педагогічних технологій під час викладання дисципліни «Педагогіка загальна».

Висвітлено сутність низки педагогічних технологій.

Наведено приклади застосування технологій проблемного, інтерактивного та мультимедійного навчання у процесі опанування бакалаврами означеного навчального курсу.

Ключові слова: *розвиток естетичної компетентності майбутніх вихователів; педагогіка загальна; педагогічні технології; проблемна технологія навчання; інтерактивна технологія навчання; мультимедійна технологія навчання.*

Постановка проблеми. Якісна підготовка фахівців до професійної діяльності завжди було першочерговим завданням вищої школи, а сьогодні набуває особливої актуальності у світлі євроінтеграційних процесів. Європейські країни у підготовці фахівців зорієнтовані на формування у них низки компетентностей. Освітня програма підготовки бакалаврів зі спеціальності «Дошкільна освіта» теж містить опис інтегральної, загальних і фахових компетентностей майбутніх вихователів. Чільне місце у формуванні професійної компетентності бакалавра займає естетична. Оскільки особливої значущості в сучасній педагогіці вищої школи набирають компетентнісний, особистісно-діяльнісний, технологічний підходи, то важливим засобом забезпечення розвитку естетичної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти є педагогічні технології. Саме вони дозволяють в комплексі реалізувати означені підходи.

Мета статті. Висвітлити сутність технологій проблемного, інтерактивного і мультимедійного навчання та представити їх

застосування у процесі розвитку естетичної компетентності майбутніх вихователів під час викладання курсу «Загальна педагогіка».

Виклад основного матеріалу дослідження. Вивченням проблеми формування професійної компетентності фахівців дошкільної освіти займаються провідні вітчизняні науковці: Л. Артемова, Г. Беленька, І. Бех, А. Богуш, Н. Гавриш, І. Дичківська, К. Крутій, В. Ляпунова, І. Рогальська-Яблонська та ін. а дослідженням фахових компетентностей вчителів мистецьких дисциплін – Л. Масол, Г. Падалка, О. Ростовський, Г. Сотська, О. Рудницька, О. Щолокова та ін. Упровадження освітніх технологій у процес професійної підготовки педагога досліджуються вітчизняними і зарубіжними дослідниками, зокрема сутність педагогічної технології (В. Беспалько, О. Бугрій, І. Дичківська, О. Пехота, О. Пометун, А. Пироженко та ін.); технології проблемного навчання (Ю. Бабанський, С. Вітвицька, І. Лернер, М. Махмутов, А. Матюшкін, О. Мисковець, Г. Селевко та ін.); інтерактивні технології в професійній підготовці фахівців дошкільної освіти (Л. Артемова, Г. Беленька, О. Богиніч, Л. Загородня, С. Петренко та ін.); застосування мультимедійних технологій як ефективного засобу підвищення освітнього процесу (Т. Бабенко, В. Беспалько, О. Пінчук, О. Соколюк, М. Шут та ін.).

Естетична компетентність педагога, як вагомий складник загальної професійної компетентності, розглядається науковцями по-різному, залежно від спеціальності фахівця, завдань дослідження, його концепції. Аналіз низки досліджень, присвячених проблемі естетичної компетентності мистецтвознавців, педагогів дозволив нам сформулювати власне визначення поняття

«естетична компетентність майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти». Його ми розуміємо як полікомпонентну, інтегровану, динамічну, індивідуально-особистісну якість фахівця, яка містить мотиваційно-ціннісний, особистісний, когнітивний, діяльнісний та рефлексивний складники, які в комплексі уможливають успішне здійснення естетичного виховання дітей дошкільного віку [1].

Розвиток компонентів естетичної компетентності майбутніх вихователів відбувається в системі, комплексно і починається з першого курсу. Йому сприяє вивчення усіх дисциплін навчального плану, а саме: філософії та естетики, дошкільної педагогіки, основ образотворчого мистецтва з методикою, теорії та методики музичного виховання дошкільників, основ природознавства з методикою, дошкільної лінгводидактики, теорії та методики фізичного виховання та ін. Вплив кожної дисципліни на цей процес різний. Зміст розвитку естетичної компетентності майбутніх вихователів конкретизується в програмах з кожної дисципліни, а також реалізується у різних видах діяльності студентів. Висвітливо можливості використання дисципліни «Педагогіка загальна» у цьому процесі. Основні завдання дисципліни дозволяють розвивати складники естетичної компетентності майбутніх вихователів. Так, реалізуючи завдання дисципліни формування системи теоретичних знань та практичних умінь, необхідних для виконання функціональних обов'язків педагога, викладач спонукає студентів до засвоєння знань про головні естетичні категорії (естетичне, прекрасне, потворне, трагічне, комічне, їх використання в оцінці навколишнього світу і в професійній діяльності). Виконуючи завдання формування основ педагогічного мислення, здатності осмислювати й аналізувати педагогічну дійсність, викладач спонукає студентів до виокремлення й аналізу естетичних компонентів довкілля (або різних середовищ – природного, соціального, предметного) – елементів декору в оформленні приміщень університету, природних об'єктів тощо. Під час реалізації завдання формування відповідального, творчого ставлення до педагогічної діяльності, викладач спонукає студентів до розуміння естетичного складника педагогічної творчості, відповідальності щодо його розвитку у процесі професійного становлення вихователя ЗДО. У процесі виконання завдання, спрямованого на формування творчої, всебічно розвиненої особистості

студента, викладач виховує у бакалаврів мотивацію до перетворення навколишнього світу, передусім різних соціальних (сім'ї, колективу групи, майбутнього педагогічного колективу) середовищ та предметних, установку на необхідність оволодіння естетичною компетентністю як вагомим складником загальної професійної.

Дослідники виділяють низку засобів розвитку естетичної компетентності фахівців, а саме: твори образотворчого мистецтва; музика; художня література; театр, кіно, телебачення, естрада, цирк; природа; факти, події суспільного життя; оформлення побуту; педагогічні технології.

Термін «технологія» (від грец. *techne* – майстерність, мистецтво і, *logos* – наука, вчення) у прямому перекладі означає «вчення про майстерність». Своєму виникненню він зобов'язаний технічному прогресу, що сприяв проникненню технології в освітню галузь.

І. Дичківська [2], О. Пехота поняття «освітня технологія» пояснюють як технологію, що відображає загальну стратегію освіти, єдиного освітнього простору. Призначення освітньої технології полягає у прогнозуванні розвитку освіти, у конкретному проектуванні й плануванні, передбаченні результатів та розробленні відповідних освітніх стандартів. Цілком погоджуємося із дослідниками в тому, що освітня технологія розглядає різноманітні питання організації освітнього процесу.

Варто відзначити, що поняття «педагогічна технологія» трактується у науково-педагогічній літературі неоднозначно. О. Пехота вважає, що «це така технологія, що відображає шлях освоєння навчального матеріалу в межах визначеного предмета, теми, питання й у межах цієї технології, яка може бути близькою до окремої методики і яку можна було б назвати дидактичною технологією» [3].

Найбільш популярне визначення знаходимо у В. Беспалька: «Педагогічна технологія – проект певної педагогічної системи, що реалізується на практиці; це змістова техніка реалізації навчально-виховного процесу, – це незастигла схема, у яку вмотовується педагогічний процес, а результат глибоко продуктивної творчої праці з оцінки й гармонізації багатьох чинників, що визначають ефективність процесів навчання й виховання» [4]. Г. Селевко тлумачить педагогічну технологію під кутом професійної підготовки так: це поняття розглядається на трьох рівнях – загальнопедагогічному, частково-методичному та локальному [5].

Подібно до Г. Селевка розглядає педагогічну технологію І. Дичківська, виділяючи, загальнопедагогічний, предметно-методичний, локальний (модульний) рівні. [2].

Отже, педагогічну технологію дослідники розглядають як проект певної педагогічної системи, шлях освоєння навчального матеріалу, віддзеркалення загальної стратегії освіти, яке може функціонувати на кількох рівнях.

З метою розвитку естетичної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти у фаховій підготовці, серед низки педагогічних технологій, ми обрали технології проблемного, інтерактивного та мультимедійного навчання.

Проблемне навчання – педагогічна технологія, що забезпечує можливість творчої участі студентів у процесі засвоєння нових знань, формування творчого мислення і пізнавальних інтересів особистості. За ступенем складності є такі основні рівні проблемного навчання: проблемний виклад; спільний проблемний пошук; творче навчання, яке передбачає активну участь студентів у формулюванні проблеми і пошуку шляхів її рішення [6].

До методів проблемного навчання І. Лернер відносить проблемний виклад (створивши проблемну ситуацію, викладач не лише подає остаточне вирішення проблеми, але й демонструє сам процес вирішення); частково-пошуковий (викладач планує кроки вирішення проблеми, а той, хто навчається, самостійно її вирішує); дослідницький (викладач організовує творчу, пошукову діяльність того, хто навчається з вирішення нових проблем) [7].

Сутність проблемного навчання криється в системі проблемних ситуацій, задач, завдань, які необхідно вирішувати студентам. М. Махмутов визначає проблемну ситуацію як інтелектуальне ускладнення людини, що виникає у випадку, коли вона не знає, як пояснити певне явище, факт, процес дійсності, не може досягти мети знайомим їй способом, що спонукає людину шукати новий спосіб пояснення або спосіб дії [8].

На думку, В. Галузяк, М. Сметанського, В. Шахова проблемна ситуація – це «психічний стан утруднення, який виникає внаслідок неможливості пояснити факт або розв'язати задачу за допомогою наявних знань та вмінь. Вона може створюватися шляхом постановки завдання, запитання, демонстрування досліду, механізму, матеріалу з преси або особистих спостережень студентів» [9].

Тому проблемною можна назвати ту ситуацію, коли студент не може дати відповіді на питання, які виникають об'єктивно, оскільки ні наявні знання, ні інформація в проблемній ситуації не містять відповідей та методів їх знаходження.

О. Матюшкін виділяє 4 етапи розв'язку проблемної задачі:

1) використання відомих способів розв'язку – етап «закритого» розв'язку проблеми;

2) виникнення проблемної ситуації та розширення ділянки пошуку нових способів розв'язку – етап «відкритого» розв'язку проблеми та відкриття нового відношення або принципу дії;

3) реалізація нового, відкритого принципу;

4) перевірка правильності отриманого розв'язку – загальна схема процесу розв'язку [10].

На наш погляд, проблемне навчання сприяє розвитку самостійності мислення і прийняття рішень, педагогічної творчості, якщо викладач буде враховувати потенційні можливості студентів, а проблемна ситуація, яку моделює педагог під час заняття має бути посиленою для них.

З метою розвитку естетичної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти під час вивчення нормативної навчальної дисципліни, циклу дисциплін професійної підготовки «Педагогіка загальна» для студентів, які вступили на базі педагогічного коледжу, використовували методи проблемного викладу та частково-пошуковий. Проблемний виклад навчального матеріалу реалізували, наприклад, під час лекції на тему: «Розвиток, виховання й формування особистості». На початку заняття, після ознайомлення з темою, планом і літературою, озвучувалася проблема: як забезпечити якісне естетичне виховання особистості? На другому етапі студентів спонукали до виокремлення низки суперечностей, які породжують озвучену проблему, а саме: між загальною метою виховання – формування гармонійної особистості, однією із характеристик якої є естетична культура і підготовленістю педагогів усіх ланок освіти до цього процесу; між необхідністю створення якісного естетичного середовища і суб'єктивними та об'єктивними причинами, які перешкоджають цьому процесу, тощо. На третьому етапі, з урахуванням виявлених суперечностей, формулювали низку запитань типу: «Чому необхідно здійснювати естетичне виховання особистості?», «Що впливає на естетичний розвиток підростаючого покоління?», «Яке, на вашу думку, середовище

ефективно впливатиме на формування естетичної культури особистості?» тощо. На четвертому етапі відбувалося обговорення відповідей студентів на поставлені запитання. Викладач при цьому відповіді майбутніх вихователів узагальнював, доповнював, а потім основні тези фіксувалися ними в конспектах. У кінці заняття підбидали підсумки обговорення основних питань, формулювали висновки.

Частково-пошуковий метод передбачав поєднання пояснення нового матеріалу з постановкою викладачем проблемних запитань і пізнавальних завдань, що породжують проблемну ситуацію (наприклад, під час розгляду теми «Мета виховання» студентам задавали проблемні запитання: «Що слід урахувати педагогам у процесі естетичного виховання дошкільників?», «Яка роль і місце естетичного виховання у системі всебічного гармонійного розвитку особистості?», «Яким є, на вашу думку, естетичний ідеал?». Під час розгляду теми «Освітня система в Україні» студенти відповідали на проблемні питання: «Чим вам запам'ятався ваш заклад дошкільної освіти?», «Як були оформлені приміщення закладу дошкільної освіти?», «Опишіть естетичні складники в образі вашого вихователя». Окрім цих запитань студентам пропонували виконати завдання типу: вибудуйте ієрархію естетичних цінностей особистості, назвіть форми та засоби естетичного виховання особистості. Проблемне навчання дозволило нам ефективно поєднувати як індивідуальну, так і групову роботу студентів на практичних заняттях. Наприклад, на занятті з теми «Зміст освіти в національній школі» групова робота передбачала об'єднання студентської групи в малі групи по 4–6 осіб, що аналізували естетику оформлення рекомендованих навчальних підручників. При цьому вони керувалися запропонованими критеріями, зокрема, звертали увагу на те чи містить підручник ілюстрації, схеми, малюнки, виділення шрифтом важливого матеріалу та яким є його художнє оформлення в цілому. У кінці роботи студенти давали свою групову оцінку і рекомендації щодо покращення естетичного компонента оформлення підручників.

Проблемне навчання тісно пов'язане з інтерактивним.

Інтерактивне навчання (*inter* – взаємний, *art* – діяти) – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, що передбачає створення комфортних умов навчання, за яких студент відчуває свою успішність та інтелектуальну спромож-

ність» [11]. Характерною ознакою інтерактивного навчання є постійна, активна взаємодія всіх учасників навчального процесу. Аналізуючи свої дії та дії своїх партнерів, кожен з учасників може змінювати модель своєї поведінки, відчувати себе в умовах, максимально наближених до майбутньої професійної діяльності.

Інтерактивна технологія навчання передбачає чітко запланований очікуваний результат навчання, окремі методи і прийоми, що стимулюють процес пізнання, та розумові й навчальні умови й процедури, за допомогою яких можна домогтися запланованих результатів [12]. Суттєвою особливістю інтерактивного навчання є високий рівень взаємоспрямованої активності суб'єктів взаємодії, емоційне, духовне єднання учасників освітнього процесу. Науковці виокремлюють такі особливості інтерактивного навчання в одному смисловому просторі; спільне занурення в проблемне поле задачі, яку вирішують, тобто залучення до єдиного творчого простору; узгодженість у виборі засобів і методів реалізації вирішення задачі; спільне входження в емоційний стан, переживання спільних почуттів, що сприяють прийняттю та здійсненню вирішення задачі [13].

Д. Ткач акцентує увагу на низці правил організації інтерактивного навчання, а саме:

- викладач постає в ролі модератора, він задає тон дискусії, забезпечує спільну роботу та взаємодію студентів;
- кожен з учасників заняття має право висловлювати свою власну думку з будь-якого питання, що обговорюється;
- кожен з учасників заняття має право на критику, але повинен дотримуватися такого принципу: критиці піддається не особистість, а висловлені нею ідеї;
- у кінці заняття більшістю ухвалюється завершальний документ з фіксацією окремих думок учасників обговорення, якщо такі є [14].

У процесі розвитку естетичної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти на практичних заняттях з дисципліни «Педагогіка загальна» ми використовували такі методи інтерактивного навчання: роботу в парах, «Мікрофон», «Незакінчене речення», «Мозковий штурм», «Дерево рішень», «Займи позицію» тощо. Наприклад, практичне заняття з теми «Естетичне виховання особистості» ми розпочинали з технології «Незакінчене речення». При цьому ми пропонували студентам за-

кінчити такі речення: 1. Естетичне виховання – це... 2. Естетична культура – це... 3. Естетична свідомість – це... 4. Структуру естетичної свідомості особистості формують... Цей інтерактивний метод сприяв активізації розумової діяльності студентів і актуалізації знань сутності основних понять теми.

Основні питання з тем практичних занять розглядалися з використанням технологій кооперативного і колективно-групового навчання. Наприклад, на занятті з теми «Естетичне виховання учнівської молоді» обговорення педагогічних умов естетичного виховання учнів відбувалося у формі технології «Карусель», знання майбутніми вихователями змісту, засобів та методів естетичного виховання – у формі технології «Акваріум», а на питання «Що впливає на естетичний розвиток учнівської молоді?» студенти відповідали у формі технології «Дерево рішень».

Сучасними ефективними засобами розвитку естетичної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти є мультимедійні технології навчання. Вони сприяють удосконаленню й урізноманітненню діяльності педагога, підвищують продуктивність освітнього процесу. Мультимедіа – це сучасна інформаційна технологія, що об'єднує за допомогою комп'ютерних засобів графічне та відеозображення, звук та інші спеціальні ефекти [15]. Застосування мультимедійних технологій дозволяє змінити способи передавання навчального матеріалу за допомогою спеціально розроблених мультимедійних засобів, що поділяє М. Ярмаченко на візуальні (зорові), аудіальні (слухові), аудіовізуальні (зорово-слухові).

Науковці О. Антонова, О. Дубасенюк [16] указують на такі переваги у використанні мультимедійного забезпечення під час викладання педагогічних дисциплін, як: забезпечення наочності, яка сприяє комплексному сприйняттю і кращому запам'ятовуванню матеріалу; програвання аудіо файлів; швидкість і зручність відтворення фотографій, графіків, текстового матеріалу; можливість показати структуру заняття; можливість швидко опанувати студентами технологією підготовки і використання презентацій уже під час практичних занять.

Для організації вивчення теоретичного матеріалу на лекційних заняттях з навчальної дисципліни «Педагогіка загальна» ми використовували презентації, створені за допомогою програми PowerPoint, відеозаписи для кращого сприймання інформації

та її логічної систематизації. Для демонстрації кращих зразків музичного мистецтва ми пропонували студентам прослухати звукозаписи, а потім аналізували їх за розробленими схемами. На лекції під час розгляду питання «Громадянське виховання» студентам пропонували прослухати державний гімн та переглянути державні символи за допомогою презентації, а під час розгляду питання «Естетичне виховання особистості» студенти слухали записи звуків природи та описували їх за допомогою порівнянь, епітетів, синонімів.

Ефективність використання запропонованих педагогічних технологій перевірена в процесі викладання навчальної дисципліни «Педагогіка загальна». Доцільне й комплексне їх використання створює сприятливі умови на початковому етапі розвитку естетичної компетентності майбутніх вихователів.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, розвиток естетичної компетентності майбутніх вихователів процес тривалий, систематичний, який починається з першого курсу. Завдання викладачів, зокрема педагогіки загальної, використати потенціал дисципліни задля забезпечення якості означеного процесу. Дієвим засобом реалізації можливостей дисциплін у розвитку естетичної компетентності бакалаврів є застосування педагогічних технологій. Наступним кроком нашого дослідження є розробка навчального курсу за вибором для розвитку зазначеної якості у майбутніх вихователів, побудованого на технологіях проблемного, інтерактивного та мультимедійного навчання.

Список бібліографічних посилань

1. Рожнова В.М. Сутність та структура естетичної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Серія: Педагогічні науки*, 2019. Вип. 40. С. 71-78
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: навчальний посібник. Київ: Академвидав, 2015. 304 с.
3. Пехота О. М., Кіктенко А. З., Любарська О. М. та ін. Освітні технології: навч.-метод. посіб. За ред. О.М. Пехоти. Київ: А.С.К., 2003. 255 с.
4. Беспалько В. П. Слагаемые педагогической технологии. М.: Академия, 1989. 210 с.
5. Селевко Г. К. Педагогические технологии на основе активизации, интенсификации и эффективного управления УВП. М.: НИИ школьных технологий, 2005. 288 с.
6. Подоляк А. Г., Юрченко В. І. Психологія вищої школи: Підручник. 3-тє вид., випр. і доп. Київ: Каравела, 2011. 360 с
7. Лернер И. Я. Дидактические основы методов обучения. М.: Наука, 1981.
8. Махмутов М. І. Організація проблемного навчання в школі. М.: Педагогіка, 1977 .

9. Галузяк В. М., Сметанський М. І., Шахов В. І. Педагогіка: навчальний посібник. 2-е вид. випр. і доп. Вінниця, 2003. 416 с.
  10. Матюшкин А. М. Проблемные ситуации в мышлении и обучении. М., 1972. 392 с.
  11. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Київ, 2011. 628 с.
  12. Пометун О. Енциклопедія інтерактивного навчання. Київ, 2007. 144 с.
  13. Интерактивные методы в образовании: личностно-созидающие смыслы: сб. науч. ст. по материалам междунар. науч.-практ. конф., (Хабаровск, 7 дек. 2001). Хабаровск, 2002. 263 с.
  14. Ткач Д. Організація інноваційної діяльності у виші як умова підвищення якості. *Вища школа*. 2015. № 4–5. С. 13–19
  15. Інформатика: Комп'ютерна техніка. Комп'ютерні технології: підручник для студентів вищих навчальних закладів. За ред. О. І. Пушкаря. Київ, 2002. 704 с.
  16. Дубасенюк О. А. Методика викладання педагогіки: Навчальний посібник. Вид. 2-ге, доп. Житомир: ЖДУ ім. І. Франка, 2012. 375 с.
- References**
1. Rozhnova, V.M. (2019). The essence and structure of intending preschool educators' aesthetic competence. *Bulletin of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University. Series: Pedagogical Sciences*. Hlukhiv. 40, 71–78. (in Ukr.)
  2. Dychkivska, I. M. (2015). Innovative pedagogical technologies: a textbook. Kyiv: Academvydav. 304 p. (in Ukr.)
  3. Pekhota, O.M., Kiktenko, A.Z., Lyubarska, O.M. and others. (2003). Educational technologies: teaching and methodical manual. In O. M. Pekhota (Ed.). Kyiv: ASK Publishing House. 255 p. (in Ukr.)
  4. Bezpalko, V.P. (1989). The components of an educational technology. Moscow: Academy. 210 p. (in Rus.)
  5. Selevko, G.K. (2005). Pedagogical technologies on the basis of activation, intensification and effective management of educational process. Moscow: Research Institute of School Technologies. 288 p. (in Rus.)
  6. Podolyak, L. G., Yurchenko, V. I. (2011). Higher education psychology: a textbook. The 3rd edition. Kyiv: Caravella. 360 p. (in Ukr.)
  7. Lerner, I. Ya. (1977). Didactic basis of teaching methods. M.: Science, 1981. (in Rus.)
  8. Makhmutov, M. I. (1977). Organizing the problem learning at school. Moscow: Pedagogy. (in Rus.)
  9. Haluzyak, V.M., Smetanskiy, M.I., Shakhov, V.I. (2003). Pedagogics: a textbook. 2-nd Ed. Vinnitsa. 416 p. (in Ukr.)
  10. Matyushkin, A. M. (1972). Problem situations in thinking and learning. Moscow. 392 p. (in Rus.)
  11. Turkot, T.I. (2011). Higher education pedagogy: a textbook for students of higher education. Kyiv. 628 p.
  12. Pometun O. (2007). Encyclopedia of interactive learning. Kyiv. 144 p. (in Ukr.)
  13. Interactive methods in education: personal and creative meanings: collection of scientific articles on the materials of international scientific-practical conference (2002), (Khabarovsk, December 7, 2001). Khabarovsk. 263 p. (in Rus.)
  14. Tkach, D. (2015). Organization of innovation activities in higher education establishments as a condition for quality improvement. *High school*. 4–5. 13–19 (in Ukr.)
  15. Computer Science: Computer Technics. Computer technology: a textbook for higher education students. (2002). In O.I. Pushkar (Ed.). Kyiv. 704 p. (in Ukr.)
  16. Dubaseniuk, A.A. (2012). Methods of teaching pedagogy: a textbook. 2-nd Ed. Zhytomyr: ZhSU. 375 p. (in Ukr.)

ZAHORODNIA Liudmyla,

PhD in Pedagogy, Associate Professor of Preschool Pedagogy and Psychology Department,
Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University

ROZHNOVA Victoria,

postgraduate student of Preschool Pedagogy and Psychology Department,
Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University

DEVELOPING THE INTENDING PRESCHOOL TEACHERS' AESTHETIC COMPETENCE DURING STUDYING GENERAL PEDAGOGY BY MEANS OF PEDAGOGICAL TECHNOLOGIES

Summary. Introduction. An important component of ensuring the practical implementation of intending preschool educators' aesthetic competence development process is the determination and using the pedagogical technologies that improve the level of the investigated quality.

The purpose of the article is to define the understanding of the concepts of problem, interactive and multimedia educational technologies and to present their implementation in the process of developing intending preschool teachers' aesthetic competence during teaching the course "General Pedagogy".

Methods. The methods of pedagogical research are used in the article: analysis, synthesis, generalization of scientific sources.

Results. The definitions of understanding a number of educational technologies concepts are covered in the paper. The examples of applying the problem, interactive and multimedia educational technologies in the process of mastering the educational course of "General Pedagogy" by the bachelors are given.

Originality. Scientific novelty of the research is determined by the disclosure of the content of pedagogical technologies (problem, interactive, multimedia) during teaching the course "General Pedagogy".

Conclusion. Integrated using the mentioned educational technologies contributes to the forming the sustainable interest of intending preschool educators to mastering the material of educational courses, increases the motivation of educational activity, promotes the learning to find interesting and necessary information, to work with Internet sources; fosters independence and responsibility in acquiring new knowledge, develops critical thinking, etc.

Keywords: intending preschool teachers' aesthetic competence developing; general pedagogy; educational technologies; problem educational technology; interactive educational technology; multimedia educational technology.

Одержано редакцією 08.11.2019
Прийнято до публікації 28.11.2019